

رسانه‌ای برای امنیت حقوق و دموکراسی

تحلیل ترکیبی:
نظر سنجی عمومی در مورد ایران
مترجم: سید مهدی عزیزی

مطالب این بولتن صرفاً جهت اطلاع
رسانی بوده و نقل از آن مجاز
نمی‌باشد.

الجمهورية
البحرينية

A stylized calligraphic logo in black, featuring a central horizontal stroke with a small square dot at its right end. Above this stroke, there are two curved, wing-like shapes that resemble the letters 'ج' and 'م'. To the left of the main stroke, there are two more curved shapes, one above the other, resembling the letters 'ال' and 'جمهورية'. The entire logo is set against a solid orange background.

رسانه ای برای امنیت

حقوق و دموکراسی

تحلیل ترکیبی: نظرسنجی عمومی در مورد ایران

مترجم: سید مهدی عزیزی

مقدمه:

تحقیق حاضر تحلیلی ترکیبی است (منظور از تحلیل ترکیبی آن است که در این تحلیل نتایج چند نظر سنجی مختلف به صورت ترکیبی مورد بررسی قرار می‌گیرد. مترجم) که نظرسنجی‌هایی که در آن آمده است بر مبنای یک بررسی از ۱۳ نظرسنجی عمومی در دسترس که توسط ۱۰ شرکت از سپتامبر ۲۰۱۳ تا فوریه ۲۰۱۴ انجام شده، می‌باشد. برای یک تصویر ماندگار از افکار عمومی در مورد آینده سیاست خارجی ایران، لطفاً به تحلیل ما در ماه می ۲۰۱۳ مراجعه کنید.

ما، با به کارگیری روش شناسی تثبیت شده‌ای که به آن دست یافته بودیم، این نظرسنجی‌ها را مورد بررسی قرار دادیم، تا بتوانیم تصویری از افکار عمومی آمریکایی‌ها بدست آوریم؛ و برای این کار نحوه بیان، نظم سوالات و دیگر محتوای هر یک از نظرسنجی‌ها را در نظر گرفتیم. اعتقاد ما این است که تحلیل چند نظرسنجی در یک مجموعه ارزشمندتر از هر نوع نظر سنجی جداگانه می‌باشد.

در ادامه این متن ابتدا خلاصه اجرایی و سپس بررسی تفصیلی از نظرسنجی‌ها و توصیه‌هایی برای حامیان، نسبت به کار کاپیتول هیل ویا فعالیت رسانه‌های گروهی، آمده است.

بر روندهای تایید تعیبه شده در معاهده تاکید نمی کردند و اغلب سعی داشتند که نظرات را اجبارا از یک مشارکت ناآگاهانه به یک تاثیر متعصبانه (حزبی) و قوی هدایت کنند.

• اما جامعه عمومی، به ایران بدبین و مشکوک است و همچنین نگران است که رهبران آن با حسن نیت به مذاکره نپردازند. درحالی که جامعه عمومی به حمایت گسترده خود از تلاشهای دیپلماتیک ادامه می دهد، اما همچنین نسبت به اینکه این تلاش ها به موفقیت بیانجامد و یا هر نوع تغییری ایجاد کند، تردید دارد. به نظر می رسد بسیاری از مردم نسبت به دورنمایی که ایران دنبال خواهد کرد بدبین باشند، و گمان کنند که ایران توان بدست آوردن تسلیحات هسته ای علی رغم تلاش های ایالات متحده و یا جامعه بین الملل را دارد. در صورتی که انتخاب نهایی بین مهار ایران و یا جنگ باشد، این مسئله ممکن است یک احساس خطرناک باشد.

۱- قبل از قرارداد: اکثریت قریب به اتفاق آمریکایی ها از تجدید نظر در روابط دیپلماتیک با ایران حمایت می کردند. بسیاری اعتقاد داشتند که رئیس جمهور اواما باید شخصا مذاکره کند.

خلاصه اجرایی

• قبل از توافق موقت در اواخر ماه نوامبر سال ۲۰۱۳، آمریکایی ها می خواستند با ایران روابط دیپلماسی را از سر بگیرند و بسیاری فکر می کردند که رئیس جمهور اواما باید شخصا مذاکره کند.

• اختلاف نظرهای متعصبانه در مورد ایران وقتی به درک های مختلفی که در میان آمریکاییان در مورد تهدید و «بهترین» رویکرد مقابله با آن مربوط می شود شدیدترین حالت را دارد و وقتی به مساله حمایت از دیپلماسی می رسد کمترین حالت را دارد. (منظور این است که در مورد این که آیا ایران یک تهدید محسوب می شود یا نه و این که بهترین شیوه برخورد با این تهدید چیست بیشترین اختلافات تعصب آمیز میان آمریکایی ها دیده می شود اما وقتی مساله حمایت از دیپلماسی مطرح می شود کمترین میزان اختلافات تعصب آمیز بین آمریکایی ها دیده می شود. مترجم.)

• اکثر نظر سنجی ها نشان می دهد که اکثریت آمریکایی ها توافق موقت میان ایران و گروه ۱+۵ را تایید می کنند. ماهیت چند جانبه این معامله برای حمایت و تایید مردمی بسیار حیاتی است.

• تعداد کمی از آمریکاییان دقیقا مذاکرات را دنبال می کردند. ماموران نظرسنجی

پایان سپتامبر یافت. (۱)

موسسه Economist / YouGov نیز نتایج مشابهی را در ۲ اکتبر یافت، مبنی بر اینکه ۶۴٪ اعتقاد داشتند که رئیس جمهور اوباما باید شخصا در مورد برنامه هسته ای ایران مذاکره کند. به علاوه در نظر سنجی سوال غامض دیگری که در نظر سنجی های بعدی نیز تکرار شده بود مطرح شد: «به نظر شما ایالات متحده برای محدود کردن برنامه هسته ای ایران باید چه استراتژی استفاده کند؟ الف) تهدید ایران به احتمال اقدام نظامی. ب) تهدید ایران با سخت تر کردن تحریم اقتصادی. ج) تطمیع ایران با پیشنهاد کم کردن تحریم اقتصادی. د) تطمیع ایران با تضمین عدم اقدام نظامی. ه) تطمیع ایران با پیشنهاد از سر گرفتن روابط دیپلماتیک با او» تغییر اینجا به میزان زیادی غامض است: ساختار بندی گزینه های سیاسی، تحت تطمیع و تهدید، نه تنها آنها را

AvaaZ/Zogby در تاریخ ۲۳ سپتامبر یک نظر سنجی منتشر ساخت که نشان می داد، با وجود عدم اطمینان در مورد روحانی و اعتماد کم به ایران؛ پشتیبانی قوی برای روابط دیپلماتیک میان آمریکا و ایران وجود دارد. ۳۶٪ اظهار داشتند که گزینش «اعتدال روحانی» در انتخابات، آنها را امیدوار کرده است که ایران بتواند روابط خود را با جامعه جهانی بهبود بخشد، ۳۸٪ نظر تقریباً مخالفی داشتند، و دقیقاً ۲۵٪ گفتند که نمی دانیم. قریب ۴۴٪ نیز گفتند که نه به رئیس جمهور روحانی و نه به مردم ایران اعتماد داریم (با ۳۲٪ بی اعتمادی). هنوز حمایت محکمی از رئیس جمهور اوباما (نسبت به دیپلماسی تجدید نظر شده مستقیم با ایران) وجود دارد (۵۹٪-۲۱)؛ توافق و افری وجود دارد که مذاکره مستقیم توسط اوباما می تواند او را قوی نشان دهد (۳۸٪ قوی در مقابل ۲۴٪ نه قوی و نه ضعیف در مقابل ۱۶٪ که فکر می کردند مذاکره مستقیم او را در موضع ضعف به نمایش خواهد گذاشت). نظر سنجی AvaaZ/Zogby سطح بالایی از بی علاقهگی و شک نسبت به هر سوالی در مورد تسلیم شدن ایران در میان آمریکایی ها با توجه به ۱۵ تا ۳۰ درصدی که گزینه «نمی دانم» را به عنوان پاسخ انتخاب کردند به نمایش گذاشت.

نظر سنجی موسسه بین المللی CNN/ORC موافقت فراوان ۷۶٪ را در مورد مذاکره مستقیم در مقابل مخالفت ۲۱٪ در

مطمئن بودند در حالی که ۶۱٪ اظهار داشتند که نسبت به این مسئله اطمینان کمی دارند و یا بی اعتماد هستند.

نظر سنجی موسسه بین المللی CNN/ORC که در ۲۱ نوامبر اجرا شد، تنها یک سوال در مورد ایران پرسید (۴). یافته های آن نظر سنجی نشان می داد که ۵۶-۳۹٪ از یک معامله برای محدود کردن (نه پایان دادن) برنامه هسته ای ایران و بازرسی های بین المللی بیشتر در ازای کاهش برخی تحریم های اقتصادی اعمال شده توسط ایالات متحده و دیگران حمایت می کنند.

۲- اختلاف نظرهای متعصبانه (حزبی) در مورد ایران وقتی به درک های مختلفی که در میان آمریکاییان در مورد تهدید، و «بهترین» رویکرد مقابله با آن مربوط می شود شدیدترین حالت را دارد و وقتی به مساله حمایت از دیپلماسی می رسد کمترین حالت را دارد. (منظور این است که در مورد این که آیا ایران یک تهدید محسوب می شود یا نه و این که بهترین شیوه برخورد با این تهدید چیست؛ بیشترین اختلافات تعصب آمیز میان آمریکایی ها دیده می شود اما وقتی مساله حمایت از دیپلماسی مطرح می شود، کمترین میزان اختلافات تعصب آمیز بین آمریکایی ها دیده می شود. مترجم.)

دموکرات ها به یک رویکرد آشتی جویانه نسبت به ایران مایل بودند در

به تناقض با دیگران ترغیب می کند، بلکه همچنین ممکن است مانع شود که یک پاسخ دهنده سیاستی را برگزیند که بر مبنای بی تفاوتی او نسبت به تبیبه یا پاداش ایران باشد. (۲)

شش هفته بعد، مجموعه سوالات مشابه دیگری از آنها پرسیده شد و نتایج نشان داد که نظرات مردم به گزینه «تهدید» سوق پیدا کرده است. گزینه «مطمئن نیست» به همان میزان بیش از ۳۰٪ که در ابتدای ماه اکتبر بود باقی مانده بود، و در انتهای نوامبر ۳۲٪ شد. بیش از نیمی اعتقاد داشتند که رئیس جمهور اواما باید شخصا با رهبران ایران مذاکره کند. (۵۴-۴۶٪). دیگر سوالات در این نظر سنجی نشان می داد که پاسخ دهندگانی که نظرشان منفی بودند، هنوز همانند نظر سنجی قبلی معتقد بودند که آمریکا باید به برنامه هسته ای ایران مشکوک باشد و به ایران به عنوان یک تهدید نگاه کند. (۳)

نظر سنجی ABC و اشنگتن پست که در اواسط نوامبر انجام شد، نشان داد که ۶۴٪ مردم از برداشتن تحریم ها علیه برنامه هسته ای ایران حمایت می کنند، اما در مقابل ۳۰٪ با این اقدام مخالف هستند. اما مشابه نظر سنجی Avaaz/Zogby، این یکی هم به طور تقریبی نشان داد که تنها ۳۶٪ به موفقیت معامله آمریکا با ایران در راستای جلوگیری کردن از ایران در گسترش تسلیحات هسته ای

جدی به حساب می‌آوردند، جمهوری خواهان بسیار بیشتر به این نظر در مورد ایران گرایش داشتند (۱۹٪ در مقابل ۱۱٪) یا اینکه ایران را به عنوان یک تهدید نسبتاً جدی به حساب می‌آوردند (۵۳٪)، در حالی که هر دو گروه دموکرات و جمهوری خواه این گزینه که ایران تهدیدی «نسبتاً جدی» و یا «کوچک» است را به میزان مساوی انتخاب کردند (هر کدام حدود ۳۲٪). نظرسنجی شرکت Economist/YouGov در ماه نوامبر نیز نتایج مشابهی داشت.

اما هنگامی که مسئله حمایت از دیپلماسی یا توافق فرضی میان ایران و قدرت‌های جهانی پیش می‌آید، اختلاف نظرهای متعصبانه (حزبی) کمتر نمودار می‌شود. نظرسنجی شرکت بین‌المللی CNN/ORC در ماه سپتامبر، ۱۹ ممیزه اختلاف میان دموکرات‌ها و جمهوری خواهان در مورد روابط سیاسی مستقیم میان ایران و آمریکا را نشان می‌داد؛ اما این مسئله بین ۸۷٪ (دموکرات‌ها) و ۶۸٪ (جمهوری خواهان) متغیر بود که این تفاوت سطح بسیار بالای حمایت از

حالی که جمهوری خواهان رویکرد مورد نظر خود را تهدید آمیز اعلام کرده بودند، همچنین آنهایی که خود را مستقل می‌نامند، به سمت میانه روی متمایل بودند، اما به hawkishness (هر جهت‌گیری سیاسی که از استراتژی‌های تجاوز کارانه و یا سلطه جویانه حمایت کند مترجم). گرایش داشتند. قبل از اینکه معامله موقتی حاصل شود، حامیان متعصب دو حزب در مورد بهترین رویکرد سیاست خارجی نسبت به ایران، و همچنین اینکه تهدید این کشور برای ایالات متحده تا چه میزان جدی است، به شدت اختلاف نظر داشتند.

برای مثال، نتایج نظرسنجی ماه سپتامبر شرکت Economist/YouGov نشان می‌داد که جمهوری خواهان تمایل شدیدی به تهدید و مداخله نظامی (۲۵٪) یا افزایش تحریم‌ها به منظور متوقف کردن ساخت سلاح هسته‌ای دارند؛ در حالی که دموکرات‌ها به پاداش دادن به ایران با کاهش تحریم‌ها (۳۶٪) یا تعهد بر عدم اقدام نظامی (۲۱٪) تمایل نشان دادند. اما تعداد نسبتاً زیادی از هریک از دو حزب - ۲۰٪ از جمهوری خواهان و ۲۵٪ از دموکرات‌ها گزینه‌ی «پاداش دادن به ایران با از سرگیری روابط دیپلماتیک» را انتخاب کردند. و در حالی که در نظرسنجی ماه سپتامبر تعداد کمی ایران را به عنوان تهدیدی

موافقان این معامله است. (۴۴٪ در مقابل ۲۲٪)

اما در هفته ی اول دسامبر، نظر سنجی موسسه Pew مخالفتی حداکثری (۴۴٪) را با این توافق موقت نشان داد و همچنین ۲۵٪ نیز گزینه مطمئن نیستم را انتخاب کردند. دگر بار تعداد زیادی به کل هیچ چیزی در مورد این توافق نشنیده بودند (۲۸٪) و حتی تعداد فراوان تری تنها «بسیار کم» در این مورد اطلاع داشتند (۴۸٪).

در همین هفته، دانشگاه Quinnipiac یک نظر سنجی ملی را به انجام رساند که نتایج آن نشان می داد که نظرات آمریکایی ها در مورد معامله کذایی (با ایران) به طور مساوی تقسیم شده است. (۴۶٪ و ۴۴٪).

سه هفته پس از انعقاد توافق موقت فاکس نیوز یک نظر سنجی در این مورد را به انجام رساند؛ نتایج این نظر سنجی از این قرار بود: «به اندازه کافی برای صحبت کردن در این مورد نمی-دانم» ۵۴٪ حال چه در این مورد موافق باشند و یا چه مخالف. میزان مخالفان حدود دوبرابر موافقان بود ۳۰_۱۶٪، اما همانند نظر سنجی های قبلی میزان بالایی از پاسخ دهندگان بی اطلاع بودند و هنوز نظر مشخصی نداشتند. (۶)

موسسات AP و GFK دو نظر سنجی ملی را در میانه دسامبر و ژانویه انجام دادند. این

روابط مستقیم میان ایران و آمریکا را در میان جمهوری خواهان نشان می داد. به طور مشابه نظر سنجی Economist/ YouGov در ماه سپتامبر یافت که ۵۶٪ از جمهوری خواهان از مذاکرات مستقیم میان رئیس جمهور اوباما و رهبران ایران حمایت می کنند، اما کمتر از ۷۱٪ از دموکرات ها از این مسئله حمایت می کنند که البته حامیان این مسئله در میان دموکرات ها هم هنوز در اکثریت هستند. نظر سنجی موسسه واشنگتن پست نیوز ABC که در هفته قبل از معامله منتشر شد، نشان داد که ۷۲٪ از دموکرات ها در مقابل ۶۳٪ از خودمختارها و ۵۷٪ از جمهوری خواهان از یک توافق دیپلماتیک حمایت می کنند.

۳- پس از توافق: اکثر نظر سنجی ها نشان می دهد که اکثریت آمریکایی ها توافق موقت میان ایران و گروه ۱+۵ را تایید می کنند. ماهیت چند جانبه این معامله برای حمایت و تایید مردمی بسیار حیاتی است.

اولین نظر سنجی که بعد از انتخابات بیرون آمد در طول دو روز اجرا شد و توسط رویترز (Reuters/Ipsos) اجرا شده بود (۵). نظر سنجی نشان می داد در حالی که بسیاری از آمریکایی ها حاضر به اظهار نظر در مورد معامله کذایی نیستند (۳۴٪)، در میان اظهار نظر کنندگان، میزان مخالفان دوبرابر

سرانجام نظر سنجی Economist/YouGov که در ۲۲ ژانویه منتشر شد قرار دارد که از سری سئوالاتی (فوق الذکر) در مورد «تهدیدها» و «پاداش‌ها» در مورد ایران آغاز کرده بود، و سپس به چند سوال خاص در مورد توافق موقت با ایران پرداخته بود. مانند نظر سنجی موسسه Pew در شش هفته قبل، این نظر سنجی نیز نشان داد که تعداد کمی از پاسخ دهندگان اخبار این دوره از مذاکرات با ایران را از نزدیک دنبال می‌کردند (۴۹٪ بسیار و یا تا حدودی در مقابل ۵۱٪ خیلی کم یا اصلاً). اما اکثریت واضحی (۵۸-۲۵٪) به تایید این توافق نامه که در شرایط نیمه فرضی شرح داده شده بود پرداختند (در ادامه بحث شده است). (۷)

دو نظر سنجی تفاوت بسیار اندکی را در طول یک ماه نشان دادند و همچنین این نظر سنجی ها نشان داد که درصد آمریکایی هایی که با این قرارداد موقت موافق بودند بیشتر از مخالفان آن بود (۳۹٪ در مقابل ۱۹٪ در دسامبر و ۳۳٪ در مقابل ۱۹٪ در ژانویه). در هر دو مورد، تقریباً نیمی از پاسخ دهندگان از اینکه نظری بدهند طفره رفتند. و وقتی که مصرانه از آنها تقاضای نظر دادن شد، ۲۸٪ به سمت تایید متمایل شدند و به ترتیب در هر مورد ۱۹ و ۱۷ درصد اعلام مخالفت کردند. ترکیب نتایج دو نظر سنجی AP--GfK نشان می‌دهد که در ماه دسامبر (درصد موافق به مخالف) ۵۹ به ۳۸٪ بود و در ماه ژانویه ۶۰ به ۳۶٪.

Poll	+	-	DK/No Opinion
Reuters/Ipsos (Nov 28)	44	22	34
Pew (Dec 9)	32	44	25
Quinnipiac (Dec 10)	44	46	--
Fox News (Dec 18)	16	30	54
AP-GfK (Dec 18)	32	19	48
AP-GfK (Jan 28)	33	19	47
Economist/YouGov (Jan 22)	58	25	18

نظر سنجی	نظر مثبت+	نظر منفی _	بی نظر/ بی پاسخ
Reuters/Ipsos 28 نوامبر	44	22	34
Pew 9 دسامبر	32	44	25
10 Quinnipiac دسامبر	44	46	...
فاکس نیوز، 18 دسامبر	16	30	54
AP-GFK 18 دسامبر	32	19	48 (28 گرایش به + و 19 گرایش به -)
AP-GFK 28 ژانویه	33	19	47 (28 گرایش به + و 19 گرایش به منفی)
Economist/YouGov 22 ژانویه	58	25	18

آمریکا معرفی کردند با مخالفت پاسخ دهندگان روبه رو شدند.

۴- تعداد کمی از آمریکایی ها دقیقا مذاکرات را دنبال می کردند. ماموران نظرسنجی بر روندهای تایید تعبیه شده در معاهده تاکید نمی کردند و اغلب سعی داشتند که نظرات را اجبارا از یک مشارکت ناآگاهانه به یک تاثیر متعصبانه و قوی هدایت کنند.

تعبیر سوالات در هر نظرسنجی مهم است، اما این مسئله در نظرسنجی هایی که تعداد زیادی از پاسخ دهندگان اطلاعات مستقل زیادی در مورد موضوع مورد سوال در دست ندارند بسیار مهم تر می شود. در اولین ماه پس از انعقاد توافق موقت، سوالات در مورد معامله میان ایران و گروه ۵+۱ به میزان قابل توجهی متفاوت بودند و

همانطور که این مورد در جدول نیز به نمایش گذاشته شده است، چهار مورد از نظر سنجی های عمومی قبل از معامله حاکی از این است که مردم این توافق موقت را تایید می کنند و دو مورد از این نظر سنجی ها نشان دهنده ی مخالفت مردم با این توافق بود و یکی هم میزان یکسانی از موافق و مخالف را نشان می داد. به نظر می رسد که عامل تصمیم گیری (در مورد اینکه مردم با معامله موافق یا مخالف باشند) وابسته به طرفین درگیر در معامله می باشد: نظرسنجی هایی که توافق را به مثابه یک قرار داد چند جانبه معرفی کردند از طرف پاسخ دهندگان با موافقت مواجه شدند، در حالی که نظرسنجی هایی که معامله را به عنوان یک قرار داد دو جانبه میان ایران و

سنجی پاسخ دهندگان خود را نسبت به مبنای پاسخ هایشان کاملاً بی اطلاع می گذارد و حتی جزئیات اندکی در مورد مسائلی چون محدود کردن برنامه هسته ای ایران و یا سبک کردن تحریم ها ارائه نداد، و برای پاسخ دهندگان گزینه ی «نظری ندارم» نیز در نظر گرفته نشده بود. پس دور از انتظار نیست که ما شاهد اثری متعصبانه باشیم: دموکرات ها با ۶۳٪ - ۲۵٪ از این معامله حمایت می کنند و در حالی که این وضعیت با درصد ۶۸٪ - ۲۴٪ در میان جمهوریخواهان معکوس است. مستقل ها نیز در میانه قرار دارند و موافقین و مخالفین هر کدام ۴۵٪ را به خود اختصاص داده اند. فاکس نیوز: «مبنی بر آنچه که در مورد توافق اخیر آمریکا با ایران در مورد برنامه غنی سازی هسته ای آن شنیده اید، کدام یک از این سه نظر را در این مورد اتخاذ می کنید: با این معامله موافقم، با این معامله مخالفم، به اندازه کافی برای اینکه نظری در این مورد بدهم اطلاع ندارم؟» این نحوه پرسش بهترین کار برای این است که پاسخ دهندگان اگر واقعا اطلاعات کافی ندارند گزینه ی «نظری ندارم» را انتخاب کنند، و ۵۴٪ نیز این گزینه را انتخاب کرده اند. این سوال همچنین شرایط معامله را نیز توصیف نمی کند، با این حال موضوع آن تنها (برنامه غنی

جزئیات بسیار مهم، در مورد این توافق نامه اغلب نادیده گرفته می شدند:

- رویترز و Ipsos: «آمریکا و دیگر قدرتهای جهانی به یک توافق موقت با ایران جهت متوقف کردن برنامه هسته ای ایران در عوض برداشتن بعضی از تحریم ها علیه این کشور دست یافته اند. آیا شما از این معامله حمایت میکنید یا با آن مخالفید؟» این تعبیر معامله را در شرایط چند جانبه نشان می دهد و در نظرسنجی برای پاسخ دهندگان گزینه «مطمئن نیستم» در نظر گرفته شده است اما میزان انتخاب این گزینه به نمایش گذاشته نشده است.

Quinnipiac: «همانطور که احتمالاً می دانید، ایران موافقت کرده است که برنامه هسته ای خود را در عوض سبکتر کردن تحریم ها محدود کند. آیا شما از این معامله (در زمینه هسته ای) با ایران حمایت می کنید و یا با آن مخالفید؟» تعبیر این سوال نه اشاره ای به ماهیت دقیق این قرار داد دارد و نه به دیگر طرفین درگیر در آن. همچنین این نظر

پیشنهاد نمی شد). سوال قبلی این نظرسنجی به این مسئله می پرداخت که پاسخ دهندگان چگونه و چه میزان در مورد این معامله اطلاع دارند، بنابر این تحلیل نظرسنجی PEW شامل «جدول های وابستگی» از سطح اطلاعات به همراه سطحی از موافقت و تایید بود. اما دگربار، همانند فاکس نیوز، این نظرسنجی نیز ماهیت بین المللی معاهده را نادیده می گیرد و این قرار داد را به مثابه قراردادی دوطرفه (تنها میان ایران و آمریکا) به تصویر می کشد، و باز هم مثل فاکس نیوز تمایل نظرات را به سمت منفی نشان می دهد. همچنین همانند نظرسنجی دانشگاه Quinncipiac، این نظرسنجی نیز یافت که تعصبات حزبی عامل اصلی در تعیین نظر مردم در مورد این معامله بوده است، و میزان حمایت جمهوری خواهان و دموکرات ها از این معامله به میزان ۳۶ درجه متفاوت بود (به ترتیب ۱۴ و ۵۰ درصد).

AP---GFK: «شما در رابطه با توافق موقتی که میان ایران و شش قدرت جهانی به منظور تحت کنترل در آوردن برنامه هسته ای ایران حاصل شده است؛ چه نظری دارید؟ موافقت؟ مخالف و یا نه موافق و نه مخالف؟» این سوال بهترین کار برای نشان دادن ماهیت چند جانبه ی این توافق موقت نسبت به هنگامی که آن را تنها میان

سازی هسته ای ایران است). از دیگر سوی این نظرسنجی معامله را به عنوان یک معامله دو طرفه به تصویر می کشد و نه چند جانبه، و می بینیم که نظرات به سمت مخالفت تمایل دارد. اثر تعصب آمیز در میان آنهایی که به راحتی نظر می دهند قوی است: دموکرات ها با ۲۶٪ در مقابل ۱۲٪ از این قرارداد حمایت می کردند (۶۲٪ بی پاسخ) و جمهوریخواهان با ۴۹٪ در مقابل ۵٪ به عکس بودند (یعنی ۴۹٪ مخالف و ۵٪ موافق و ۴۶٪ نیز بی پاسخ) و مستقلان نیز ۳۲٪ در مقابل ۱۶٪ بودند (۵۲٪ بی پاسخ).

Pew: «بر اساس آنچه می دانید، آیا شما با توافق میان ایران و آمریکا در مورد برنامه هسته ای ایران موافقت یا مخالف؟» مانند نظرسنجی دانشگاه Quinncipiac، نظر سنجی Pew نیز برای پاسخ دهندگان گزینه «نظری ندارم/ نمی دانم» در نظر گرفته است (البته در صورتی که خود پاسخ دهندگان خواستار اظهار چنین پاسخی بودند و گرنه این پاسخ ابتدا به آنها

ایران و آمریکا بیان می کردند است. اما هر دو نظر سنجی AP-GFK (در دسامبر و ژانویه) پاسخ دهندگان را که در ابتدا از پاسخ ظفره می رفتند برای متمایل شدن به تایید یا رد این توافق تحت فشار قرار دادند: «اگر پاسخ شما نه تایید و نه رد است، آیا شما بیشتر به تایید این توافق تمایل دارید یا رد آن؟» نزدیک به نیمی از پاسخ دهندگان طبق درخواست این نظر سنجی به سمتی متمایل شدند، در حالی که مایل بودیم گزینه «به اندازه کافی برای اینکه چیزی بگویم نمی دانم» را ببینیم. در این نظر سنجی هم کسانی که ابتدا نظر دادند و هم آنهایی که تحت فشار به سمتی متمایل شدند، بیشتر با این قرار داد موقت موافقت کرده اند.

Economist/YouGov: «آیا با قرارداد بین المللی که با ایران بسته شده است و طبق آن ایران ملزم می شود که بخشی از برنامه هسته ای خود را به طور موقت متوقف کند و همچنین در مذاکرات بین المللی برای محدود کردن همیشگی برنامه هسته ای خود شرکت کند و در ازای آن تحریم های اقتصادی اعمال شده بر ایران به طور موقت کاهش یابد موافقت یا مخالف؟» این نظر سنجی برای پاسخ دهندگان گزینه «نظری ندارم» را نیز در نظر گرفته است و همچنین با توضیحاتی که همراه

با سوال داده است شرایط را به نحوی رقم زده است که حتی اگر پاسخ دهنده هیچ اطلاعی در این مورد نداشته باشد نیز بتواند بر اساس توضیحات خود سوال، موافقت یا مخالفت خود را ابراز کند. این نظر سنجی همچنین بر ماهیت چند جانبه این معاهده تاکید می کند. به هر حال، تغییر سوالات تلویحا شرایط مطلوب تری (تغییرات همیشگی در برنامه هسته ای ایران اما تنها تغییر موقت تحریم ها) در این معامله را نسبت به شرایط واقعی برای ۱+۵ به تصویر می کشد. گرایشات حزبی در اینجا نیز مهم است اما بر همه ی اظهار نظرها غلبه ندارد: در حالی که دموکرات ها به میزان بسیار قوی تری از این معامله حمایت می کردند (۲۸ در مقابل ۱۶٪ از حمایت خیلی قوی)، جمهوری خواهان با ۵۱-۳۴٪ و دموکرات ها با ۶۵-۱۲٪ از این معاهده حمایت می کردند.

در مجموع، این نظر سنجی ها به صورت کاملا واضح نشان دهنده نقش خاص تعصبات حزبی در چگونگی نگرش به یک مسئله است. براساس بسیاری از این نظر سنجی ها ما می دانیم که نیمی از آمریکاییان بسیار کم در مورد این معامله اطلاع دارند (یا حتی هیچ چیز)، و جزئیات این موضوع را پیگیری نمی کنند. با این حال، به عنوان مثال نظر سنجی

نظرسنجی هایی که به این مسئله می - پردازد، که ما به طور جداگانه به آن می پردازیم: موسسه تحقیقاتی همکاران هارت (Associates Research Hart) است که یک بررسی را پس از توافق به طور مستقیم بر روی آمریکاییان انجام داده است. چون این بررسی شامل تعداد بیشتری آزمایش و سوال نسبت به نظرسنجی های افکار عمومی است، کاملاً قابل مقایسه با نظرسنجی های که در مورد آن صحبت کردیم نیست. بررسی هارت با یک سوال از اطلاعات پاسخ دهندگان در مورد توافق شروع می کرد تا میزان اطلاع آنها در مورد این معاهده را بسنجد، و همانطور که نظرسنجی های پیشین نیز نشان دادند، حدود ۳۷٪ هیچ چیز یا بسیار اندک در این مورد شنیده بودند. در میان آنانکه حداقل کمی در این مورد اطلاع داشتند، نظرات با میزان ۳۴٪ در مقابل ۲۲٪ به سمت تایید و حمایت از این قرار داد متمایل بود (سوال معاهده را به عنوان یک قرار داد چند جانبه معرفی می کرد).

بررسی هارت سپس به سنجش اثر شرح جزئیات بر تایید این توافق پرداخته است (۸). این توصیف (و اثر آن) صریحاً شامل مسئله بازرسی سایت های هسته ای ایران نیز بود: «ایران به بازرسان بین المللی اجازه خواهد داد که از تاسیسات هسته ای این کشور

Quinnipinc به پاسخ دهندگان هیچ گونه جزئیاتی را در مورد این معامله ارائه نمی دهد و علاوه بر آن گزینه ی «نظری ندارم» نیز در نظر نگرفته است، و مردم در این وضعیت (که اطلاعاتی نداشتند) در امتداد جهت گیری های حزب خود نظر می دادند. همچنین نظرسنجی Economist/YouGov در انتهای ژانویه نشان داد که چگونه یک تغییر کوچک در تعبیر سوال می تواند تاثیر این تعصبات حزبی را کمرنگ کند: در حالی که این نظرسنجی نشان می داد که هنوز ۵۱٪ از مردم اخبار مذاکرات را بسیار کم دنبال می کنند و یا حتی اصلاً دنبال نمی کنند، با به تصویر کشیدن تصویری چند جانبه و با شرایطی به سود ۱+۵ شاهد حمایتی حداکثری از این معامله در میان گروه های حزبی مختلف بودیم.

همچنین حیاتى است که اشاره کنیم که هیچ یک از سوالات این نظرسنجی ها شامل مهمترین جنبه این قرارداد نبود: نظرات و بازرسی بین المللی. مستدل است که یکی از اقدامات تأمینی که بیش از همه محتمل است اعتماد سلب شده مردم به ایران را دوباره جلب کند، مسئله بازرسی بین المللی از تاسیسات هسته ای ایران (به منظور بررسی پایبندی ایران به مفاد قرارداد) است که در این توافق موقت پیش بینی شده است. یکی از

در نظرسنجی اوایل دسامبر توسط دانشگاه Quinnipiac همچنین در مورد پیامدهای امنیتی این معاهده نیز پرسیده شد، و ۴۵-۳۷٪ در آمریکا و ۵۲-۲۹٪ در اسرائیل گفتند که این قرار داد می تواند امنیت ما را کاهش دهد. در نظرسنجی اواسط دسامبر فاکس نیوز نیز ۸۴٪ آمریکایی ها فکر می کردند که آمریکایی می تواند «به آنچه ایران در مورد سلاح های هسته ای می گوید، اعتماد کند.» (۹). این درصد بالای بی اعتمادی به ایران را دیگر نظرسنجی های فاکس نیوز در سالهای ۲۰۰۶، ۲۰۰۷، ۲۰۰۹ نیز که همگی سطح بی اعتمادی را بیش از ۸۰٪ نشان می دادند تایید می کنند. نظرسنجی pew تنها نظر کسانی را جویا می شد که حداقل «کمابیش» از اخبار و حوادث مرتبط با این توافق و برنامه هسته ای ایران مطلع بودند. (حدود ۷۹٪ از کل کسانی که بررسی شدند). نظر سنجی اوایل دسامبر پیو نشان می داد که ۶۲-۲۹٪ از آمریکایی های مطلع از اخبار این مسئله فکر می کردند که رهبران ایران با وجود توافق اخیر در باره ی «پرداختن به نگرانی های بین المللی در مورد برنامه غنی سازی هسته ای کشور خود» جدی نیستند. نظرسنجی AP-GFK نشان دهنده ی افزایش میزان اندکی شک و ناامیدی

به منظور سنجش میزان پایبند بودن خود به مفاد معاهده بازدید کنند.» پس از این توصیف از شرایط، ۶۳٪ از این قرار داد حمایت کردند (۲۹٪ به شدت)، در حالی که ۲۴٪ خلاف این نظر را داشتند (۱۵٪ به شدت با این توافق مخالف بودند).

۵- اما جامعه عمومی، به ایران بدبین و مشکوک است و همچنین نگران است که رهبران آن با حسن نیت به مذاکره نپردازند. درحالی که جامعه عمومی به حمایت گسترده خود از تلاشهای دیپلماتیک ادامه می دهد، اما همچنین نسبت به اینکه این تلاش ها به موفقیت بیانجامد و یا هر نوع تغییری ایجاد کند، تردید دارد. به نظر می رسد بسیاری از مردم نسبت به دورنمایی که ایران دنبال خواهد کرد، و بدست آوردن تسلیحات هسته ای علی رغم تلاش های ایالات متحده و یا جامعه بین الملل ممکن است که تسلیم و مستعفی باشند. در صورتی که انتخاب نهایی بین مهار ایران و یا جنگ باشد، این مسئله ممکن است نشان دهنده ی یک احساس خطرناک باشد.

نظامی استفاده کند (۴۸-۳۵٪). بسیاری از نظرسنجی‌های قبلی حاکی از این است که آمریکایی‌ها ایران را بیشتر به عنوان تهدیدی برای اسرائیل به حساب می‌آورند و نه برای آمریکا.

پیشنهادات:

برای استفاده از پیشنهادات مبنی بر این تحلیل نظرسنجی‌ها به سایت ما رجوع کنید.

نظرسنجی‌های ذکر شده

- Avaz/ Zogby، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۲۳/۹
 CNN / ORC بین‌المللی، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۳۰/۹
 اکونومیست / YouGov، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۲/۱۰
 ABC / واشنگتن پست، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۱۹/۱۱
 Economist/ YouGov، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۲۰/۱۱
 CNN / ORC بین‌المللی، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۲۱/۱۱
 Reuters/ Ipsos، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۲۸/۱۱
 مرکز تحقیقات پیو، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۹/۱۲
 دانشگاه Quinipiac، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۱۰/۱۲
 فاکس نیوز، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۱۸/۱۲
 AP- GFK، منتشر شده در تاریخ ۱۳/۱۸/۱۲ و ۱۴/۲۸/۱
 Economist / YouGov، منتشر شده در تاریخ ۱۴/۲۲/۱

به موفقیت (این توافق) در بین ماه‌های دسامبر و ژانویه بود. ۵۱٪ فکر می‌کردند که «این گام‌های اولیه جهت مهار برنامه هسته‌ای ایران» به احتمال زیاد «ایران را از ساخت سلاح هسته‌ای باز نمی‌دارد» در حالی که ۴۱٪ در مقابل ۳۹٪ فکر می‌کردند که این تلاش‌ها احتمالاً تا حدودی موفق خواهد شد و ۱۱٪ در مقابل ۸٪ فکر می‌کردند که این تلاش‌ها به احتمال زیاد به موفقیت خواهد انجامید.

نظرسنجی YouGov/Economist نیز حاکی از اکثریت قریب به اتفاق آمریکایی‌هایی بود که هنوز نسبت به ایران بی‌اعتماد بودند که «به هرگونه توافق مبنی بر اینکه توانایی این کشور را برای تولید سلاح هسته‌ای محدود کند پایبند بماند»، و ۷۰٪ - در مقابل ۲۰٪ که کمابیش و یا بسیار به ایران اعتماد داشتند و از معاهده حمایت می‌کردند به میزان بسیار اندک (و یا حتی هیچ) به ایران اعتماد داشتند (۱۰). اما توسط ۴۵-۵۵٪ هنوز تاکید می‌شود که رئیس‌جمهور اوباما باید شخصاً با رهبران ایران مذاکره کند. علاوه بر این، ۴۵-۳۹٪ مردم با این مسئله که اگر مذاکرات با ایران شکست خورد آمریکا از اقدام نظامی علیه ایران استفاده کند، مخالفند (۲۴٪ به شدت مخالفند). جامعه عمومی بیشتر از این حمایت می‌کند که اسرائیل از اقدام

ضمائم:

- ۱- آیا شما با مذاکرات مستقیم میان ایران و ایالات متحده در تلاش برای جلوگیری از گسترش سلاح های هسته ای توسط ایران موافقت می کنید یا مخالف هستید؟ ۲۷ تا ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۳
- ۲- آمریکا به منظور محدود کردن برنامه هسته ای ایران باید چه راهبردی را به خدمت بگیرد؟ تهدید ایران به امکان استفاده از نیروی نظامی (۱۹%) تهدید ایران به سخت تر کردن تحریم های اقتصادی (۲۵%)، تطمیع ایران با کاهش دادن تحریم های اقتصادی (۲۸%)، تطمیع ایران با تضمین دادن به عدم به کار بستن اقدام نظامی (۱۳%)، تطمیع ایران با ازسرگیری روابط دیپلماتیک (۲۴%)، موارد دیگر (۶%)، مطمئن نیستم (۳۰%)، نظرسنجی Economist/YouGov ۲۸ تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۳
- ۳- ایران به عنوان یک تهدید جدی برای آمریکا چه وضعیتی دارد؟ یک خطر جدی و فوری برای آمریکا (۱۶%) خطری تا حدی جدی برای آمریکا (۳۷%)، یک تهدید کوچک و کم اهمیت (۲۳%) اصلا تهدیدی برای آمریکا نیست (۱۰%)، مطمئن نیستم (۱۴%) و «به نظر شما چرا ایران اقدام به غنی سازی اورانیوم نموده است؟ احتمالا تنها برای مقاصد صلح آمیز (۹%)، احتمالا به قصد تولید سلاح هسته ای (۶۵%)، نمی دانم (۲۶%)» Economist/YouGov ۱۶ تا ۱۸ نوامبر ۲۰۱۳
- ۴- همانطور که احتمالا می دانید آمریکا و دیگر قدرتهای جهانی تحریم اقتصادی سختی را علیه ایران اعمال کرده اند، درحالی که این کشور تجهیزات نظامی دارد که به او اجازه می دهد برای خود سلاح هسته ای تولید کند. آیا شما با قرار داد موقتی میان ایران و آمریکا و دیگر قدرت های جهانی که مطابق آن بعضی از تحریم های اقتصادی بر علیه ایران کاهش می یابد و در عوض ایران برنامه هسته ای خود را تقریباً نه کاملاً محدود می کند و بازرسی های بین المللی بیشتری را بر تاسیسات هسته ای خود می پذیرد موافقت یا مخالف؟ موسسه بین المللی CNN/ORC ۱۸ تا ۲۰ نوامبر ۲۰۱۳
- ۵- توجه داشته باشید که کوچکترین نظرسنجی استفاده شده در اینجا شامل ۵۹۱ پاسخ دهنده بود که احتمالاً به اجرای سریع از تعداد کاسته شده، چرا که این نظرسنجی به فاصله دو روز پس از انعقاد قرارداد موقت به انجام رسید.
- ۶- در حقیقت این نظرسنجی پاسخ دهندگان را حتی در صورت بی اطلاع بودن به نظر دادن ترغیب می کند (مثل رای گیری ها). بنابراین محتمل است که میزان موافقت یا مخالفت حتی سطحی پایین تر از آنچه در این نظرسنجی نشان داده شده نیز باشد.
- ۷- «آیا شما با توافق بین المللی با ایران که مطابق آن ایران ملزم است که به طور موقت بخشی از برنامه هسته ای خود را متوقف کند و علاوه در مذاکرات بین المللی جهت محدود کردن دائم برنامه هسته ای خود شرکت کند، و درازای آن به طور موقت تحریم های اقتصادی اعمال شده بر ایران کاهش یابد موافقت یا مخالف؟» Economist/YouGov ۱۸ تا ۲۰ ژانویه ۲۰۱۴
- ۸- طبق این قرارداد ایران برنامه هسته ای خود را متوقف خواهد کرد و علاوه هرآنچه اورانیوم غنی شده (با درصدی که برای تولید سلاح هسته ای قابل استفاده است) که تا کنون فراهم کرده است، را خنثی خواهد کرد. همچنین ایران به بازرسان بین المللی اجازه خواهد داد که بر برنامه هسته ای جهت سنجش میزان پایبند بودن به مفاد این توافق موقت نظارت کند. در عوض آمریکا و دیگر کشورها ملزم می شوند که برخی از تحریم های اقتصادی را لغو کنند و علاوه تا هنگامی که این قرارداد موقت پابرجاست تحریم جدیدی بر این کشور اعمال نکنند.
- این قرارداد موقت برای ۶ ماه تنظیم شده است، که در طول این مدت که مذاکرات به یک راه حل جامع و بلند مدت بیانجامد، این قرار داد صلح آمیز بودن فعالیت های هسته ای ایران را تضمین می کند. AssociateResearchHart ۲۶ نوامبر تا ۱ دسامبر ۲۰۱۳
- ۹- «به نظر شما آیا آمریکا می تواند به آنچه که ایران در مورد پرونده هسته ای خود می گوید اعتماد کند؟» فاکس نیوز، ۱۴ تا ۱۶ دسامبر ۲۰۱۳
- ۱۰- توجه داشته باشید که عبارات تا حدود منفی است و جمله بندی نیز تغییر داده شده است.

پایگاه تبیینی
و تحلیلی جریان شناسی

www.Didban.ir

جریان شناسی و قدرت تحلیل مسائل سیاسی
جزو معرفت دینی است
مقام معظم رهبری

www.didban.ir